

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo vsak petek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 3 K.

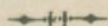
Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 3.50 K, za Ameriko pa 4.50 K.

Dopise sprejema uredništvo, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Še en poskus!

V zadnji številki je založništvo „Dolenjskih Novic“ priobčilo „odločilno besedo“ glede njih obstoja kot tednika. Podpisanemu uredništvu dohajajo glasovi, da bi bilo škoda tednik spremeniti v polmesečnik. Mi smo tudi tega mnenja z ozirom na naše dolensjske razmere. A odvisno je to edinole od naročnikov. Doseči zadostno število je mogoče, ako dolensjski somišljeniki hočejo. Kako to, se bo pretresalo pri shodu, ki ga s tem sklicujemo za pondeljek dne 22. februarja ob polu 11. uri v Rokodelski dom v Novem mestu. Vljudno vabimo čč. gg. zaupnike osobito iz semiške, trebanjske, šmarske in žužemberške dekanije.

Za uredništvo „Dol. Novic“: Kanonik Žlogar.

Gospodarstvo.

Zboljšanje slabih travnikov.

Po Dolenjskem imamo malo travnikov, pa še ti niso tako rodovitni kakor bi bilo želeti. Deloma se naši travniki premalo obdelujejo, deloma pa trpe zaradi preobilne moče.

Voda nam na travnikih koristi, ali če je je preveč nam škoduje. Po takih travnikih raste kislja in pusta krma. Košnje same so pičle in malovredne. Po takih travnikih nam pa tudi gnojenje in obdelovanje dosti ne pomaga. Če hočemo take travnike izboljšati, je na vsak način potreba, da jih osušujemo. To vedo tudi naši gospodarji, le žal, da se tega dela ne poprimejo tako kakor bi se ga morali. Po mokrih travnikih vidimo sicer jarke, ki so jih napravili gospodarji za odvajanje vode, ali ti jarki so navadno preplitvi in sploh premajhni. S takimi jarki nam ni pomagano! Če se ima preobilna voda z jarki odpeljati, potem morajo biti jarki tako globoki, da se voda odteka v zadostni množini. Ti jarki morajo biti po en meter in če treba še bolj globoki. Seveda se ravna globokost jarka tudi po tem, kam in kako globoko se da voda iz travnika sploh odpeljati. Kajti če nimamo potrebnega odtoka, potem se tudi globoki jarki delati ne morejo. Ali pri nas se delajo jarki v obče preplitvi, naj že imamo potrebni in zadosti globok odtok za vodo ali pa ne. Da se dobi zadostni odtok za vodo in da se sploh vse osuševanje izvrši kolikor mogoče uspešno in z malimi stroški, je potrebno, da se poprimemo osuševanja združenimi močmi. Posameznikom je v takih zadevah težko kaj doseči. V mokrih legah je treba vodo-tokov, ki gredo čez vse prizadete parcele in za katere je treba skupnega dela dotičnih posestnikov. V te vodo-toke je izpeljati stranske jarke, ki morajo biti vrezani ne

le dosti globoko ampak tudi v pravi razdalji, da se moča zadostno odvaja.

Po naših mokrih travnikih je opaziti pa še nekaj drugega. Jarki, ki so se napravili za odvajanje vode, se nič ne čistijo in ne trebijo, ampak puste v nemar od leta do leta. Ti jarki so zaraščeni, tako da se že vsled tega ne more voda odtekat. To ni prav! Če smo napravili jarke za vodo, potem moramo te jarke vsako leto trebiti in čistiti, sicer zgube svoj pomen in svojo vrednost. Pripraven čas za to trebljenje je jesen ali pa zgodnja spomlad. Kdor ni jeseni očistil jarkov, naj jih očisti sedaj v zgodnji spomladi.

Ako so naši travniki premalo rodovitni, tiči vzrok pa tudi v tem, ker jih premalo obdelujemo. Travnik potrebuje ravno tako gnojenja in obdelovanja kakor druga zemljišča. Izgledov za to nam ne manjka. Če se travnik zapusti, nam kmalu opeša. Na takih travnikih raste mah in druga malovredna zelišča. Najhitreje se da izboljšati slabe travnike z dobrim gnojenjem. Treba je pa tudi, da take travnike obdelujemo spomladi s travniško brano, ki trebi mah in poravnava krtine. Vlačenje z brano bi se moralo vsako leto izvršiti. Ravno tako je pa tudi potrebno, da travnike redno gnojimo.

—r—

Kdo naj skrbi za rejo mrjascev?

Prizadeti gospodarji. To je kratek in točen odgovor! Dosedaj je ta reja prepuščena sama sebi, namreč dobri volji posameznih gospodarjev. To pa ni prav. Dogaja se rado v tem slučaju, da v celi okolici ni nobenega mrjasca, ker ga je dotični gospodar opital in prodal. Da trpi radi tega za nekaj časa vsa svinjereja v dotični okolici, ni treba posebej poudarjati. Zgodi se pa tudi, da se tuptam redijo tako slabi mrjasci, da niso za nič, nikar pa za izboljšanje reje.

Prav iz teh vzrokov je v svinjerejskih krajih zelo važno, da se redijo potrebni mrjasci v zadostnem številu in da se redijo mrjasci, ki so v vsakem oziru sposobni za izboljšanje domače reje. Kar se potrebnega števila tiče, bi se moralo na vsakih 40 plemenih svinj rediti po ena mrjasca. Občina, ki šteje 120 plemenih svinj, bi morala imeti po tem takem 3 mrjasci. Gledati je pri tej reji pa tudi na to, da živali niso v bližnjem ali krvnem sorodstvu s svinjami, ker se v tem slučaju vsa reja kvari in slabi.

Skraini čas je zaraditega, da se tudi pri nas, kjer je svinjereja tako velikega pomena, nekaj več stori za rejo potrebnih mrjascev. Vsak, kdor se peča z rejo svinj, bi se moral pobrigati za rejo dobrih mrjascev. Saj menda ni nobenega, ki bi ne hotel uvideti velike važnosti, ki jo imajo dobri mrjasci za napredek svinjereje! Zato

je pa dolžnost vsakega, da se začne zanimati za to rejo in da pripomore po svojih močeh k zbolšanju te reje. Kjer manjka mrjascev, je skrbeti, da se število popolni, in kjer so mrjasci slabi, tam jih je nadomestiti z dobrimi živalimi. Skrbeti je pa tudi za to, da se nahajajo mrjasci v dobrih rokah, v strežbi vnetih prašičerejcev in da se tam pravilno ravna z njimi.

Da se reja v tem pogledu izboljša, bo najbolje, da se tudi pri nas združijo gospodarji v prasičorejske zadruge, h katerim bi moral pripadati vsak, kdor se peča z rejo plemenih svinj. Te zadruge naj se snujejo po občinah, lahko pa tudi po vaseh, če so dosti velike in če je kaj sposobnih mož za vodstvo take zadruge. Odbor, ki se izvoli, ima potem nalogo, skrbeti za to, da se dobe potrebni mrjasci in da se oddajajo takim gospodarjem v rejo, kjer je pričakovati ugoden uspeh.

—r—

Politični pregled.

Bienert-h-ovo ministrstvo št. 2 imenujejo „predpušno ministrstvo“, ker mu skoro nobena parlamentarna stranka ne obeta dolgega življenja. — Ker sta dva ministra naučni Stürgkh in justični dr. Hohenburger štajerska nemško-nacionalca, je ost obrnena proti nam Slovencem. „Slovansko središče“ državnega zbora, v katerem so Slovenci, Hrvati, katoliško-narodni Čehi in Starorusini, je takoj zavzelo opozicijsko stališče, kajti v tem trenutku, ko je jugoslovansko vprašanje najvažnije za celo cesarstvo, prezreti vse naše južne pokrajine, vendar ni posebno diplomatično. Piše se, da se tudi skupina socijalnih demokratov pridruži opoziciji, ki bi štela okrog 230 poslancev. Zoper Čehe, Maloruse, Jugoslovane vladati ne bo moglo to ministrstvo. Zato se govori, da se kmalo preosnuje in bolj približa parlamentarnemu ministrstvu. Finančni minister dr. Bilinski menda namerava rentno konverzijo, da bo država kaj pridobila novcev za mogoče zapletke na Balkanu.

Deželni zbor koroški se bo vsled nove volilne postave volil znova. Volitve so razpisane od 24. marca do 5. aprila. Splošna kurija ima samo 4 poslance. Slovenci nimajo kaj izgubiti. Mogoče, da si priborijo par poslancev, če bodo edini. Dozdaj je bil edini slovenski poslanec g. Grafenauer.

Nedavno so odkrili veliko korupcijo v ruski državni policiji, katera je bila sama zapletena pri raznih atentatih, ki so se izvršili na carsko rodbino, ministre, gubernatorje, generale itd. Zdaj prihaja vest, da je ruski tajni policist Azev provzročil tudi umor gališkega namestnika grofa Potočkega, ker je bil v zvezi s socijalistično mladino rusinsko in oseben znanec morilca Siczinskega.

V Zagrebu bo od marca meseca dalje bival nadvojvoda Henrik Ferdinand. — Sicer pa na Hrvatskem vlada še ban Rauch brez sabora.

V Bosni-Hercegovini se zdaj posvetuje ustavni odsek, kaka naj bi bila prihodnja ustava teh dežel. Turki, Srbi in Hrvatje izražajo svoje želje, a zdi se, da bo birokracija prodrla s svojim načrtom. Žal da niso osobito Hrvatje dosti organizirani.

V Srbiji je vojni minister prišel na sled velikim sleparijam. A čudo je, da Pašić, kateri ni čistih rok, venderle pride do vlade ter sestavi novo ministrstvo. Nekdanji zarotniki imajo še kralja Petra precej pod svojo oblastjo. Kraljevič Juri bi se jih rad otresel, vojna stranka se njega oklepa. Zoper Avstrijo se dosti piše in bujska. —

Anglija in Nemčija sta se vsled obiska angleškega kralja Edvarda v Berlinu spoprijaznile.

Turčija dobi novo ministrstvo. Mladoturki so vrgli velikega vezirja Kiamil-pašo, novi je Hilmi-paša, dosedanji guverner v Macedoniji. Mladoturki so baje hoteli odstaviti sultana in mesto njega postaviti princa Jussuf Izedina. Vojaštvo je razdeljeno — eni za sultana, drugi proti pod uplivom častnikov.

Kitajska ima dve večji stranki. Reformniki menijo, da je treba cesarstvo preustrojiti po evropskem načinu. Nacionalisti pa pravijo, naj se preosnuje na podlagi svoje tritisočletne kulture.

Perzija se nahaja v jako kritičnem položaju. Severno mesto Tebris je bilo že v rokah ustašev, a so ga vladne čete zopet osvojile. Uporniki pa so vzeli mesto Rešt ter umorili guvernerja, in preté že glavnemu mestu Teheranu.

Kolonije v južni Afriki so se združile v veliko državo z novo ustavo. Nekaj posebnega je to, da bo pet glavnih mest in sicer: zakonodajno glavno mesto Capetown, upravno Pretoria, sodno Bloemfonten, vojaško Patchefstroom, carinsko pa Durban. Ta razdelitev uprave ne bo pospeševala.

Zabavi in pouku.

Kriva prisega.

Povest. — Spisal Zorislav.

I.

V Lokvah sta bila soseda Doltar in Kržan, premožna in veleugledna posestnika. Malokje se dobi, da bi taka dva vaška magnata živela v slogi in se medsebojno podpirala. A pri Doltarju in Kržanu je vendar bilo tako. Nikdar ni dovršil Doltar kakega dela, ki je bilo važnejše in napornejše, da bi mu ne bila pomagala družina Kržanova; istotako je Doltar vedno pomagal Kržanu in mu kot starejši dajal nasvete, kako dovršiti to ali ono, kaj naj popravi pri hiši ali pri hlevu, katero živinčce bi prodal, katero obdržal doma. Živela sta res kakor brata. In Bog ju je tudi blagoslovil zato. Njiju posestvi sta se vidno večali, živina v hlevu je bila lepa in rejena, kakor nikjer v vasi; njiju gozdovi so bili mogočni in polni debelih hrastov in vitkih smrek; polja in travniki nenavadno rodovitni in vsled tega kašče vedno polne. Pa tudi v skrinji je hranil jeden kakor drugi dokaj prisluženih kronic.

Doltar je imel že odraslega sina Martina. Kržan pa hčerko Miciko, ki je bila tudi že dopolnila dvajseto leto. Ko sta bila še otroka, so njiju roditelji sklenili, da bosta enkrat mož in žena, in se hiši tako še tesneje zvežeti. Doltar ni imel razen edinca Martina nobenega sina, pač pa sedemnajstletno hčer Reziko, nasprotno pa je imel Kržan še dva mlajša sina: šestnajstletnega Jožka in dvanajstletnega Janeza. Tudi glede Jožka in Rezike sta imela skrbna očeta, še bolj pa skrbni materi skrivne načrte, dasi je bila Rezika leto starejša od Jožka.

Bilo je o Veliki noči, ko je dobila Planinčevka pismo iz Amerike, v katerem ji je mož pisal, naj proda doma posestvo ter pride z otroci za njim v Ameriko.

Že nekaj let sta kupovala in dražila vse, kar se je v vasi in okolici prodalo, le Kržan in njegov сосед. Zgovorila sta se vselej že naprej, kdo bo kupil, da nista potem delala pri dražbi drug drugemu škode. Tudi sedaj je bilo treba, da se zmenita, kako bosta postopala, zlasti, ker se je razširil po vasi glas, da bo več manjših kmetov skupno nastopilo in kupilo posestvo ter si ga potem med seboj razdelilo.

Tisti večer pred dražbo stopil je Kržan k svojemu sosedu Doltarju, da se pomenita o tej stvari.

„No, kaj misliš?“ je vprašal Kržan, si nabasal svojo pipico in sedel za mizo Doltarju nasproti.

„Hm, ravno premišljam o tem! Pravijo, da nama bo šla trda!“

„Da, tudi jaz sem čul o tem!“

„Strli naju pa vseeno ne bodo! Žena prinesi nama ga polič, da se glava malo razvedri!“ je zaukazal Doltar in odložil pratio, v kateri je ravno nekaj pregledaval.

In možakarja sta se začela razgovarjati o raznih rečeh, kje bosta letos kaj sejala, kako kaže leto, bo li srečno, ali ne, bodo imeli sušo ali morda preveč dežja, in še več drugih važnih zadev sta preresetala. Šele ko je priromal na mizo peti polič in sta ga imela že precej v glavi, povzame Kržan zopet besedo:

„No o tem, kako bova dražila, se nisva še nič zmenila!“

„Saj res ne!“ je odvrnil Doltar in se popraskal za ušesi.

„No, kako misliš?“

„Kupil bom na vsak način! In naj se vsa vas na glavo postavi!“ je odgovoril Doltar in udaril po mizi, da sta kozarca in polič kar odskočila.

„Kdo? Ti boš kupil?“ je vprašal Kržan in vstal od mize.

„Jaz, jaz! Zakaj pa ne? Posestvo se drži mojega in take prilike tudi ne bo kmalu!“

„Pa sem mislil jaz kupiti! Poglej, za najinim posestvom v celi vasi ni boljšega, kakor je Planinčevo. In to tudi veš, da moram Janezu preskrbeti primerno posestvo! Boljšega in primernejšega si ne morem želeči, kakor je Planinčevo!“

„Eh, se bo že še ponudila prilika, pa boš kupil za Janeza! Sicer pa je on še mlad in predno odraste, bo gotovo kje kako posestvo na prodaj!“

„Mogoče! Jaz bi pa rad ravno Planinčevo! Saj veš, kake bajte mu ne morem dati za doto.“

„Ne bo nič, dragi Kržan! Sklenil sem že davno, da ga jaz kupim!“

„Jaz pa, da ga bom jaz!“

„Kaj, ti me hočeš dražiti! Ti, ki si bil moj najboljši prijatelj!“ zakričal je Doltar, kateremu je že začelo vino rojiti po glavi.

„Ti hočeš pa meni!“

„Kdo ti hoče, a? Jaz sem preje sklenil, da kupim, kakor ti!“ je kričal vedno bolj jezno Doltar.

„Ne, jaz sem prej sklenil!“ kričal je istotako jezno Kržan.

„Lažeš, jaz sem prvi!“

„Kdo laže?“

„Ti!“ odgovoril je Doltar.

„A, a, ti boš mene z lažnikom zmerjal?! Ti hinavec!“

„Kdo je hinavec?“

„Ti!“

„Čakaj, jaz ti pokažem, kdo je hinavec!“ vskliknil je Doltar in skočil proti Kržanu.

„Kaj sta znorela?“ je planila v sobo Kržanka in stopila med svojega moža in Doltarja.

„Baba, tiho! Poglej, ta hinavec hoče kupiti Planinčevo posestvo, katero sva nameravala kupiti midva za našega Janezka!“ reče Kržan svoji ženi.

„Kaj, kaj? Za pet ran božjih, Doltar, tega pa vendar ne boš storil!“ je zajokala Kržanka.

„Bom, bom!“ je pritrdil Doltar.

„O, o, pa si trdil, da si naš prijatelj, sovražnik si, sovražnik, ne pa prijatelj!“ je hitela Kržanka, „hinavec hinavski!“

„Kdo je hinavec, kaj?“ je zakričal Doltar in se zapodil v Kržanko.

„Mirujte vendar, oče in tudi vi, Kržan! Pijana sta že oba, pa sama ne vesta, kaj počneta!“ se je vtaknil vmes Martin, ki je ravno stopil v sobo, ter planil med očeta in Kržanko.

„Ti paglavec, brezhladnik, mlekozobnež, ti boš meni rekel, da sem pijan!“ rjul je Doltar ter se tresel jeze po vsem telesu.

„Pojdite spat, stric!“ prosil je Martin Kržana.

„Grem, a nikdar več ne prestopim praga te pr... te hiše!“ rotil se je Kržan odhajaje od Doltarja. „Naše Micike pa tudi nikdar ne dobiš, da veš, nikdar, nikdar!“

(Dalje pride.)

Dopisi.

Prečna. (Zgradba nove župne cerkve.) [Konec.] Sicer nam je prost priziv zoper ta odluk deželne vlade v štirih tednih na vis. c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje. Pa taki prizivi imajo navadno dolgo pot in so tudi zelo negotovega uspeha. Nobenega priziva! Sicer to leto gotovo ne zidamo cerkve, ampak zahtevi deželne vlade moramo najhitreje zadostiti! Župnik gre naravnost k c. kr. glavarstvu, lepo poprosi v smislu dopisa precej konkurenčne obravnave, ker je zadeva tako nujna in bi vsled odlašanja znala nastati usodepolna zmešnjava. Hitro je treba delati, da se zgradba ne zavleče! Glavarstvo je res takoj vstreglo prošnji ter razpisalo obravnavo za 16. mal. travna 1907. V nedeljo smo pri vseh treh opravih povabili župljane k obravnavi, pojasnili vso zadevo, razložili premoženje nove cerkve, zatrdili, da bomo tudi potem ravno tako prostovoljno pobirali prispevke kakor dosedaj; da pa moramo ukazu deželne vlade ugoditi, sicer ne smemo zidati, cerkev je javna stavba, gosposka ima pri njej svojo besedo. Vlada hoče imeti jamstvo za zgradbo. Podoben razglas podal je tudi občinski sluga zunaj cerkve. K obravnavi smo se sešli v torek popoldne: zastopnik vlade s tehnikom, zastopnik cerkvenega patrona, cerkveno predstojništvo in občinski odbor polnoštevilni, a družega farana ni bilo nobenega. Otvoril jo je gospod komisar ter pohvalil požrtvovalne farane in zavedne občinske može. G. nadinženir je podal stvarno in vestno poročilo o stari cerkvi, župnik pa je pojasnil resnično finančno stanje nove cerkve. Nato pa je občinski odbor pod županovim vodstvom dal na zapisnik tehtno izjavo, da uvidi potrebo zidanja nove cerkve, da je tudi zadovoljen z načrtom in s patronovim prispevkom, da bo vsak rad prispeval za zgradbo, kar je obljubil. Mnogo smo nabavili materiala in denarja, kar manjka, bomo še naprosili in darovali, posebno še v nadi, da bo g. župnik tudi v prihodnje z isto vneto deloval za novo cerkev, kakor do sedaj. Morebitni primankljaj pri zgradbi ali notrajni opravi bi se naknadno pokrili potom redne konkurenčne obravnave. — Še več smo isti dan dognali. K obravnavi je prišel na županov migljaj

tudi vrli podjetnik Ig. Spacapan, prvi stavbenik je namreč svojo ponudbo umaknil in novo podal, ki nam pa ni tako ugajala. Pomenili smo se med seboj, in potem s stavbenikom Spacapanom sklenili pogodbo ter jo še isti dan podpisali. Nato se je izvolil nov stavbeni odbor tako: mil. gosp. prošt dr. Seb. Elbert, Franc Vintar župan, Anton Osolnik, Franc Šetina in župnik kot načelnik. Po sestavljenem zapisniku smo se zadovoljni razšli s prepričanjem, da imamo zdaj izpolnjene pogoje za preimeno delo v korist naše župnije. —

Iz Prečne. Zopet nekaj novega v Prečni. Dekl. Marijina družba je v nedeljo 14. t. m. igrala tombolo popoldne po krščanskem nauku tako, da so še lahko vse po dnevu prišle domov. Dekleta so se jako dobro zabavale, lovile so srečo, katero jim je iz žakejčka izpuščal vrli g. naduč. Mikuž. 19 deklet je vjelo srečo, drugim je pa odnesla pete; pa morda drugič zopet pride naokoli. Pokazalo se je, da se mladina lahko prav od srca veseli tudi brez nespametnih plesov, ki širijo surovost, brez pijančevanja in nerodnosti in tiste uboge kranjske mkmk harmonike. — Lepe dobitke so darovale iz Novega mesta tvrdke: Krajec nasl., Picek, obe Seidl, Kenda, Pikel iz Bršljina, gđ. učiteljici in ga. nadučiteljeva iz Prečne in g. kaplan. — Pustno nedeljo imajo tombolo fantje iz Marijine družbe.

Iz Podgrada. G. posestnik Kulovic je bil tu poročen dne 16. februarja z gđ. Babnik. Ženin je nečak † stolnega prošta dr. Kulovica, nevesta pa sestričina tuk. g. župnika. Bilo srečno!

Iz Št. Jerneja. Vedno čitamo po raznih časnikih, kako napravljajo društva, bodi si izobraževalna ali druga svoja predavanja in veselice. Tudi naše izobraževalno društvo je v pretečenem letu imelo večkrat poučna predavanja, o čemur se nismo javno poročali. Naša društvena soba je za velika predavanja, igre, koncerte vse pretesna. Upamo, da dospemo do primerne dvorane, bomo že tudi mi kakšno igro imeli. Sedaj pa moramo le bolj za branje koristnih časopisov in knjig skrbeti, in na ta način izobraževati naše ude, ki jih je še vse premalo za tako ogromno župnijo, le 200 udov. Sedanji udje naj pridobivajo še novih. Skušnja uči, da je mladina, ki je dala slovo šoli, čestokrat prepuščena sama sebi, ter prav lahko zaide prerada na slaba pota. Najlaglje se od tega odvrne z dobrim berivom koristnih knjig in časopisov. Vsled tega naj bi dobri stariši skrbeli, in vse, sebe in mladino vpisali v izobraževalna društva. Da pa imamo dovolj beriva, naj omenim, da je v društvu razporejenih okrog 30 raznih časnikov, nekateri še v več izvodih. Pri družbi sv. Mohorja smo kot dosmrtni ud zapisani, istotako pri „Slov. Matici“ in „Šolski Matici“. V pretečenem letu smo v dar dobili od teh književnih društev in od nekaj drugih dobrotnikov do 233 knjig. Izdatnaje zaloga prejšnjih knjig, večinoma darovanih od č. gg. župnika Lesjaka in kaplana Kolbezna, katera sta zelo naklonjena društvu. Zamolčati pa tudi ne smemo našega občeslanega društvenega predsednika g. J. Sajeta, nadučitelja, ki da si v pokoju bivajoč, dela še z mladeniško živahnostjo med nekdanjimi svojimi učenci za nadaljno izobrazbo vedoč, da se človek nikoli dosti ne nauči. Sijajen vzgled, kako je treba z ljudstvom živeti in se za njegov blagor žrtvovati.

Iz Krškega ob Savi. Pri nas je ob tem času promet ne navadno živahen, in to vsled vojaških vaj. Po mestu in okolici je vse polno vojakov-kanonirjev. Prišli so na vaje iz Ljubljane, Gorice, Celovca, nekaj celo iz Gradca. Število častnikov (krog 90) in moštva (blizu 900) je nad normalom, ker so poklicani k vajam tudi rezervni častniki in rezervisti. En častnik je celo iz daljne Rumunije. Po nekaterih hišah je nastanjenih 20 do 25 mož. Seboj imajo samo nove brzostrelne kanone, ki neso 8 do 10 kilometrov daleč. Vaje nadzira graški korni poveljnik F. Z. M. Potiorek z dvema generaloma. Vsled mrzle burje je nekaj vojakov obolelo. — Bolnica je vedno prenapolnjena, tako da ni mogoče vseh dohajajočih bolnikov sprejeti. Mnogi pa morajo bolnico zapustiti predno so popolnoma okrevali, in to, da naredo prostor novodošlim. Sedaj je v bolnici 75 bolnikov. Bolnica je zopet pretesna, dasiravno so jo lani povečali. Zato je znana dobrotnica gospa Hočevarjeva zopet obljubila bolnico razširiti. To se bo zgodilo na ta način, da se sedanja hiša porabi izključno za bolniške prostore. Stanovanje za usmiljenke, kapela, in operacijska dvorana pa se novo sezida.

Šmarje. Dne 10. febr. so tu videli v približni višini tisoč metrov zrakoplov, ki je vozil v smeri Trst-Tunaj. V čolnicu je bilo opaziti dve osebi.

Prežganje pri Litiji. Na Svečnico se iz Amerike vrnivši oženjeni delavec Jan. Kastelec je dne 8. februarja v Malem Trebeljevem v prepiru s samokresom ustrelil gostilničarja Antona

Jereba, ki je bil na mestu mrtev. Hudodelca so orožniki odpeljali v zapor v Litijo.

St. Janž. Ker je vsled železnice promet zmir večji, je bilo že potrebno, da se ustanovi v Krmelju nova pošta. Dne 15. februarja se je otvorila in bo imela tudi peš-zvezo s pošto pri sv. Trojici v Trziču.

Belokranjski glasnik.

Iz Adlešič, 8. feb. L. 1906. objavil je „Domoljub“ v dopisu iz Adlešič na str. 88., koliko so poslali že naši Amerikanci za tukajšnje cerkve, župno in podružnice, za nove kapele in sploh v cast božjo. Poslali so do tje v 17. letih čez 11.000 K. Pa tudi od l. 1906. nadalje niso pozabili svoje rojstne fare in so zopet večkrat kaj poslali. In celo letos so se spomnili svojega domačega kraja, če tudi imajo tam večinoma slabe dohodke. Poslali so namreč zopet lep dar 126 K 50 h za cerkev sv. M. Magdalene, katera je bila lani v začetku novembra okradena, kakor so sporočile „Dol. Novice“. Ta znesek sta nabrala Mat. Črnič iz Bednja h. št. 28. in Mat. Vardijan iz Dolenjec h. št. 26., oba v Readingu. Darovali pa so razun naših župljanov še drugi Belokranjci in Slovenci sploh in nekaj Hrovatov in sicer iz far: domače, skupaj 9 dolarjev 25 centov; iz Podzemeljske 11 dol., iz Viniške 50 centov; iz Metliške 1 dol. 25 centov; iz Črnomaljske 1 dol.; iz Radoviške in Semiške po 25 centov in iz Podlipniške na Hrov. 50 centov, in nekaj iz drugih far. Res lep znesek, kateri nam priča, da naši rojaki tudi v daljnem, ptujem kraju ne pozabijo na Boga in tako radi darujejo v njegovo čast. — Koncem l. l. pa je poslal za Dolenjsko kapelo Mar. Pomočnice iz Calumeta po našem rojaku Mik. Grabrijanu iz Dolenjec Jakob Grahek iz Sel pri Otovcu, Črnomaljske fare, 5 dol. = 25 kron.

Iz Radovice. Z veseljem smo pozdravili vest, ki smo jo brali v poročilih o delovanju deželnega zbora, da se namerava zgraditi vodovod Radovica-Metlika. Dal Bog, da bi ta prekoristna namera zopet ne zaspala, kakor se je že večkrat zgodilo. — Že pred 5 leti prišel je k nam od deželnega odbora poslan inženir, da bi si ogledal razne studence in pritoke na žumberaškem ozemlju, odkoder bi se voda mogla napeljati, ter napravil za to načrt. Tri tedne je hodil todi, meril in klince zabijal — a po njegovem odhodu je zopet vse utihnilo. Zvedeli smo pa, da se je temu odločno protivila mažarska vlada. Zdaj pa čujemo, da se je v tem oziru obrnilo na bolje. Kakor vse kaže, naš up vendarle ni šel po vodi. Pa da bodete mogli prav presojati to našo zadevo in spoznati nje nujnost, naj vam služijo tele vrstice. Dobro uro od Radovice proti severu onostran Krašnjega vrha na žumberaški strani nahaja se recejsen potok, ki ga tvorita dva močna vira in nekaj stranskih pritokov z izborna vodo, ki bi zadostovala za vse bližnje vasi in za Metliko. Ob potoku se nahajajo trije majhni mlini. Pri prvem mlinu na naši strani pada voda iz koles naravnost v globoko jamo, drugi del vode pa teče še kakih 50 korakov dalje, ter pada v kakih 100 metrov globoko jamo „Peščenik“, od koder se potem po podzemeljskih prostorih poizgubi ter pri Metliki kot „Oberh“ baje pride zopet na dan. Kolika škoda za to vodo v kraju, ki vode tako silno potrebuje. Naj izbruhne zopet požar, česar nas Bog varuj, kakor l. 1890 na Radovici, ko je 32 gospodarjem popolnoma vse pogorelo in se posledice te nesreče še sedaj poznajo! Ker niso takrat imeli vode, gasili so z vinom, ki jim ga je v ta namen podaril pokojni Makar iz Metlike. Kaj se v sili ne stori!

Po letu se posuše vsako leto vsi kali in vodnjaki: Edini studenec pod vasjo Radovica ne zadostuje po letu niti za najnujnejše potrebe. Vso noč hodijo uboge ženske s čebričami k „šternji“, kjer mora posamezna po pol ure in še dalj čakati, da se jej nakaplja vode za silo. Posebno hudo je bilo v tem oziru v lanski suši. Živino pa so mogli napajati le v onih oddaljenih potokih. Kolika zamuda časa ob tolikem pomanjkanju delavnih močij. Za škropljenje trtja so morali vodo dovažati zopet le iz onih potokov. Koliko je mora pripeljati naenkrat po tako grpastih potih, si je lahko misliti. Ko bi ne bili ljudje tako žilavi, vstrajni in pridni, nikakor ne bi mogli svojih vinogradov tako vzorno oskrbovati, kakor jih. Pa tudi živino- in prešicoreja bi se gotovo toli zdatno povzignila, da imamo dovolj zdrave vode. Najprej torej ljudem poskrbeti pogoje obstanka, potem še le jih bo mogoče prikleniti na domačo grudo, katero so pred nekaj leti trumoma začeli zapuščati ter seliti se v daljno Ameriko, iz katere se jih niti tretjina več ne vrne, vrnivši se pa komaj čakajo ugodnega trenotka, ko jim bo zopet mogoče odriniti v ljubljeno

deželo, kjer se „laglje živi“. Toliko za zdaj merodajnim činiteljem v prevdarek. Sklepamo z iskreno prošnjo in željo, da se nameravani vodovod tudi, kar najprej mogoče izvrši. — Konečno vabimo vse vinske kupce, naj se potrudijo sem v naše Radoviške gorice, kjer bodo dobili še mnogo izborne kapljice, ki po svoji dobroti prekaša vsa druga dolenjska vina, kakor se je od odlične strani priznalo tudi na vinskem semnju v Rudolfovem. Slišite morda od raznih strani, da so cene vinu previsoke. Nikar tega ne verjemite! Pridite sami semkaj; tu na licu mesta se bodete o vsem sami prepričali, pa tudi, da se glede cen damo pogovoriti.

Iz Semiča. Dne 2. in 3. t. m. se je pri nas vršil poduk v kmetijskem tečaju, kakor so ga napovedale „Dol. Novice“ v 5. številu. Predavali so: g. vodja Rohman o gnojenju in umetnih gnojilih sploh, g. B. Skalický o kletarstvu in g. adj. Zdolšek o sadjarstvu. Udeležba je bila obilna, Bog daj le, da bi poduk prešel tudi v dejanje in obrodil obilno sadu na belokranjski zemlji. A žal, da je bolezen zadržala g. Kralja, tajnika „Z. Zveze“, ki je bil tudi napovedan, da poroča o združništvu posebej še o vinarških zadrugah, kajti nekaj bode treba v tem oziru vendarle ukreniti, ker Belokrajna ima sedaj vina dosti na razpolago, a kupca od nikoder!

Dne 4. t. m. pa je imel svojo sejo odbor „K. Z.“ za Belokrajno v Črnomlju. Pri tej seji so se pretresavali dr. Krekovi nasveti, kako izboljšati položaj kmetovalcu ob sedanjem pomanjkanju delavskih moči zlasti poslov. Sprejelo se je: a) Poselski red naj se spremeni. Služba mora trajati vsaj jedno leto, katera bi se ne smela zapustiti brez posebno tehtnega vzroka pred božičem. b) Po županstvih, kjer je to lahko mogoče, drugače po župnih uradih naj bi se v teku pol drugega meseca poizvedelo, koliko poslov se potrebuje v katerem kraju. c) Dež. odbor naj podpira take učiteljice s posebnimi nagradami, katere bi se v ponavljavni šoli — še bolje pa, ako zunaj šole — odlikovale s podukom deklic v gospodinjstvu in bi jim vcepile veselje do kmečkega dela.

Radovica. V naši občini je izvoljen za župana občeznani posestnik g. J. Kramarič, zvest pristaš S. L. S. — sicer pa itak pri nas druge ne poznamo. — Vdeležba pri občinski volitvi je bila mnogobrojna — znamenje, da se moške zavedajo svojih političnih dolžnostij.

Domače novice.

Osebnosti. V Ljubljani se je poročil inženir Viktor Skaberne, deželni stavbeni komisar, iz znane novomeške rodbine z gospico Pavlo Mejač. — Deželni glavar pl. Šuklje z gospo soprogo vrnil se je v Ljubljano. Iz zanesljivega vira izvem, da se pozneje poda na odmor na brijunski otok. Bog daj, da se okrepan vrne v deželni dvorec.

Umrlj je dne 14. febr. v Kandiji Lujo pl. Šuklje, eksportni akademik, sin našega deželnega glavarja, po večmesečni bolezni, previden s sv. zakramenti, v svojem 20. letu. Mladič je bil zelo nadarjen in je lani v kratkem času napravil izpit z odličnim uspehom. Mogoče, da se ga je vsled napora lotil tifus in pozneje tuberkuloza, ki ni dajala nikacega upanja na ozdravljenje. Dolgi muk ga je rešila mirna smrt. V torek popoldne je bil veličasten pogreb z grada na Kamnu na šmihelsko pokopališče. Od vseh strani so prihitali odličnjaki, sorodniki, prijatelji in znanci, da spremijo mladega akademika na zadnji poti. Sprevod je vodil infurirani prost dr. Elbert s kanoniki, s šmihelsko in okoliško duhovščino. Obilno so bili zastopani č. oo. franciskani in usmiljeni bratje. Kapiteljski pevovodja Ig. Hladnik je sestavil „ad hoc“ možki zbor, ki je pred gradom in na pokopališču ginljivo zapel dve žalostinki. Med odličnjaki so se vdeležili iz Ljubljane p. n. gg.: deželni predsednik baron Schwarz, okr. glavarja predsedjalni tajnik grof Künigl in baron Rechbach, deželna odbornika grof Barbo in dr. Lampè, poslanca dr. Eger in grof Margheri, primarij dr. Gregorič, tukajšnji okrožni sod. predsednik dr. Kavčič in vsi načelniki raznih uradov, mestni župan Ogoreutz in kandijski župan J. Zurec, več okoliških županov in odbornikov, več zastopnikov celo iz Belokrajine, mnogo mestnih dam in velika množica žalujočih. Prijatelji so poslali toliko krasnih vencev, da se jih je za krsto peljal poln voz. — Pri tej priliki tudi „Dol. Novice“ izražajo svoje globoko sožalje bridko obiskani rodbini našega gospoda deželnega glavarja, ki v teku nekaj let že obžaljuje izgubo dveh nadejnih sinov. Bog ju potolaži, ranjkima pa večni mir!

Rekviem po † Luji pl. Šuklje bo v kapiteljski cerkvi četrtek 25. febr. ob polu 8. uri.

C. kr. deželni šolski svet je dovolil, da se na novomeški gimnaziji grščina v slovenskem jeziku poučuje. Čas je bil že skrajni!

Novomeška gimnazija. Zadnji teden je dobil g. prošt obvestilo, da je zanj določena vsota 300.000 K. — Tem povodom se mu je mestni odbor po županstvu prav laskavo zahvalil za pospeševanje raznih mestnih zadev.

Redek slučaj se je pripetil zadnjo nedeljo v tukajšnji proštiji. Mil. g. prošt je poročil dva svoja dosedanja uslužbenca. Za slovo je njiju in dotične svate zbral okrog svoje gostoljubne mize. Dokaz je to tiste krščanske vzajemnosti, ki je nekdaž pozlabilila družinsko življenje, ko sta se gospodar in posestnik zavedala medsebojnih dolžnosti. Ženin, bivši kočijaž, je odšel v Prečinsko; nevesta pa k spoštovanemu posestniku v Mirnopeško faro.

Dijaška kuhinja v Novem mestu. Ob koncu prvega semestra moram slavnemu občinstvu, zlasti še blagim podpornikom, o dijaški kuhinji kaj sporočiti. Podpiralo se je opoldne in zvečer 54 mladeničev. Od teh je gimnazijcev 47, drugi so iz ljudske šole, večinoma iz 4. razreda. Šolska naznanila brez dvojke je dobilo 38 gimnazijcev; 9 pa jih je prineslo eno ali več dvojek. Izmed teh se je eden odslovil, z nekaterimi pa bom počakal do prve konference. Ako se ne bodo poboljšali, jih potem tudi odpravim. Jako trda pa je šla letos z gospodarstvom. Dohodki (med temi v kasi od lanskega leta 154 K) je bilo 2093 K 99 h, troškov 2079 K 44 h. Ostalo bi torej 14 K 55 h, ko bi ne bil za moko 372 K 67 h dolžan. Če pa pomislim, da je od preteklega šolskega leta bilo v kasi 154 K, se vidi, da sem v prvem semestru 512 K manj prejel, nego so znašali troški. Iz teh kratkih podatkov vsakdo lahko razvidi, da gre v gospodarskem oziru s kuhinjo jako na slabo stran. Lani je zmanjkalo tekom šolskega leta blizu 700 K, sedaj zopet stotaki. Ako pojde tako dalje, bo moj naslednik res siromak. Bilo je od dobrih ljudi vže 2800 K v hranilnici za dijaško kuhinjo. Zadnje šolsko leto se je zmanjšal kapital okroglo na 1700! Po tem potu bomo v kratkem pri ničli. Zato prav srčno prosim v imenu podpirane mladine: pomagajte! Naj posamezniki vzvišajo svoje darove, naj pristopijo novi dobrotniki. Zlasti pa želim, naj bi se vendar našli v večjih krajih ljudje, ki ljubijo slovenske dijakke, ter svojo ljubezen pokazali s tem, da bi v svojem kraju nabirali darov za novomeško dijaško kuhinjo. Malih darov veliko število napravi veliko svoto. Ne zabite, da se gre tu tudi za novomeško gimnazijo. Verjemite mi, da bi bilo gotovim krogom jako ljubo, ako bi novomeška gimnazija prenehala — pa kočevska rasla. Gotova resnica pa je, da bo na gimnaziji manj dijakov, ako podpora v dijaški kuhinji preneha. Koliko ubogim, pa pridnim dijakom se omogoci študiranje s tem, da se že v 4. razred sprejmejo tukaj kot gostje dijaške kuhinje — in dostikrat so ravno med temi lepi talenti. Kedo ne vidi, da je v tem oziru tudi za Novo mesto dijaška kuhinja velikega pomena? Posebno čudno je, da se zanj zanimajo najmanj mnogi izmed tistih, ki bi jim morala biti pred vsem pri srcu. Jaz odidem v kratkem, upam pa, da bode dijaška kuhinja delovala še dolgo in dolgo vrsto let s takim in boljim uspehom nego doslej. V to pomози Bog!

Dr. Jos. Marinko.

„Društvo rokodelskih pomočnikov“ je priredilo v nedeljo dne 7. januarja v svojih prostorih družaben večer. Ta večer je pokazal, da živi v rokodelcih krepko misel celokupnosti in močne stanovske zavesti. — Došli so mojstri in pomočniki, skupno so se pozabavali; bilo bi lahko še večje število, a že to veliko število nas navdaja z veseljem upanjem. G. predsednik je z njemu lastno krepko besedo označil smoter društva in pripomočke ga zopet poživiti. V nedeljo, dne 14. t. m. so pa priredili rokodelci zabaven večer. Dobro je vspel, posebno pevske točke so silno ugajale. Tako precizno in pa dovršeno petje v moških zborih se sliši malokdaj kot je bilo ono v „Sijaj solnčice“, „Venček narodnih pesmi“ je občinstvu silno ugajal. Nato sta sledila: „Uzrovič“ šaljivi prizor in šaloigra „Trije tički“. Igralci so svoje vloge dobro predstavljali. Dvorana je bila natlačena polna, se deži večinoma že pred začetkom razprodani.

Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Novem mestu ponovi v soboto zvečer ob polu 8. uri predpustno veselico. Nadejati se je, da se iste slavno občinstvo udeleži v obilnem številu, ter s tem pokaže, da ve ceniti napore vrlega društva.

Kmečka zveza za novomeški sodni okraj ima drugi podeljek dne 1. marca ob polu 10. uri dopoldne v prostoru kandidske posojilnice svojo redno sejo. Udeležite se je, prosim, vsi odborniki, ker so vloženi silno važni predlogi. Tajništvo.

Predstava. Prihodnjo nedeljo popoldne ob 3. uri priredi „Ljudska knjižnica“ v novi dvorani v Šmihelu veliko predstavo. Vspored: 1.) P. Piel. Slavnostna koračnica, igra četveroročni glasovir. 2.) Albini, Pesem Turopolcev in Luke iz opere „Maričan“, poje moški zbor z bariton-solo. 3.) F. Chopin, Grande valse brillante, op. 18., igra četveroročni glasovir. 4.) G. Tribnik, Slavčku. F. Gerbič, Lovska, poje moški zbor. 5.) J. Straus, Tisoč in ena noč, igra četveroročni glasovir. 6.) L. Pahor, En starček, samospjev z moškim zborom. 7.) Ljubezen in maščevanje. Komedija v 3 dejanjih s prologom, spisal J. Urbanija. — Vstopnina: Sedeži v I. vrsti po 1 K, v II. vrsti po 80 v, v III. vrsti po 60 v. Stojisce po 30 v. Vstopnice se dobivajo do nedelje pri g. J. Appe v Kandiji, v nedeljo pa v Šmihelu.

Izobraževalno in pevsko društvo „Glas“ priredi veselico v nedeljo 21. februarja popoldne ob 3. uri v dvorani g. Štrbenka v Sodražici.

Kmetijska šola na Grmu je imela 16. februarja imeniten obisk. Deželni predsednik baron Schwarz; zavodov šolski nadzornik dež. odbornik grof Barbo, dež. odbornik dr. Lampé in še nekaj drugih odličnih gospodov so si ogledali zavod, ki se bo moderniziral na podlagi novejših skušenj na kmetijskem polju. — Popoldne se je učiteljstvo z gojenci udeležilo pogreba v Kandiji.

Za cesarice Elizabete bolnico v Novem mestu je mil. g. prošt dr. Elbert prejel: Od sl. Kat. Tiskovnega društva v Ljubljani lep misale; dalje od p. n. gg.: Antona Lesjaka, župnika v Št. Jerneju I. obrok 20 K. Antona Majzelna istotam za sedaj v denarju 10 K; Ivana Končine v Zaticini 20 K.

Narodna Čitalnica v Novem mestu priredi na pustni torek dne 23. t. m. veliko maskarado za svoje člane in vabljenе goste. K plesu v dvorani svira „Salonski orkester“; skrb za zabavo v ostalih prostorih, za okusna jedila in pijačo je v priznanih dobrih rokah. Vstopnina za posameznika je 1 K, za obitelj treh oseb 2 K. vstop je dovoljen le proti vabilu kot izkaznici. Kdor ni bil vabljen, pa želi maskarade se vdeležiti, naj se blagovoli obrniti radi vabila na društveni odbor. Kdor pride nemaskiran, plača pri blagajni globo.

Predavanja za vinogradnike. Tekom tega meseca priredi c. kr. vinarsko nadzorstvo še ta-le predavanja: C. kr. vin. nadz. B. Skalický: v nedeljo, dne 21. t. m. ob 3. uri pop. v Prečni: a) ravnanje z vinom, b) spomladna dela v vinogradu; 28. t. m. ob 3. uri pop. v Št. Lovrencu: o novem vinogradništvu. C. kr. vin. adjunkt V. Skubec: v nedeljo, dne 21. t. m. ob 7. uri zjutraj v Mirni peči: o kletarstvu in novem vinogradništvu, v nedeljo, dne 28. t. m. ob 8. uri zjutraj v Čatežu pri Vel. Loki in 28. t. m. ob 3. uri pop. v Št. Lovrencu: o novem vinogradništvu.

Za lovce. Zaradi preselitve proda župnik v Toplicah lovsko psico z dvema mladičema. „Muba“ ima 4 leta, mladiča 3 mesce. Ona je lovcu izvrstna spremljevalka, pridno išče in neugnano podi. Po dvakrat prizene zajca nazaj v obliže ležišča. Obstreljena lisica jej ne uide. Goni vsako zver. Poleg tega je nenavadno krotka, glasna nočna cuvarica doma in dobro vzgojiteljica zaroda. Prvič je imela pet samih fantov, drugič tri. Kdor ne mara več zaroda, naj jo ob gotovem času zapre. Za lov je porabna prav do zadnjega dneva. Upati je, da bosta tudi „Princ“ in „Flik“ dobra lovca. Pasma je domača, majhne pa krepke postave.

Hranilnica in posojilnica za Kandijo in okolico (reg. zadruga z neomejeno zavezo) imela je meseca januarja 1909 prometa K 424 605 46. Vložilo je 211 strank K 54.309 81, dvignilo pa 292 strank K 62 544 28. Posojil je bilo izplačanih 244 strankam K 122.461, a vrnilo je 425 strank K 116.621 64.

Ponesrečena predpustna gostija. Neki jastreb, tičar, si je 15. t. m. ogledaval Kandijo. mislec si, kje pripraviti predpustno gostijo. Ker pa ni imel denarja, si je mislil, v gostilni ne bo nič. Napotil se je k zavodu Usmiljenih bratov češ, tam oskrbujejo bolnike brezplačno, bodo že privoščili kaj tudi meni za predpustno gostijo. Zavedajoč se svojega zdravja, se ni maral oglasiti v sprejemni pisarni, marveč je letel naravnost proti kuhinjskemu oknu in ker je bilo isto zaprto, se je zaletel s tako silo, da je šipo iztrgal raz okno; pa joj! Jastreb veselec se predpustne gostije ni dobro preračunal lomopornost šipe in tako si je s svojim zagonom povzročil pretres mozganov, da je nezavestno padel v kuhinjo na tla. Usmiljeni bratje ne meneč se za škodo, katero jim je povzročil ta predpustni veseljak, so ponesrečenca kmalu pripravili k zavesti. Tako se je jastrebu skazila nameravana predpustna gostija in je bil sprejet v oskrbo usmiljenih bratov. Drugi dan se je pa jastrebu bolezen zopet shušala in ob 12. opoldne je že končal svoje razkošno življenje.

Društvo državnih pomožnih uradnikov za okraj Rudolfovo je imelo 2. t. m. redni občni zbor, pri katerem se je izvolil sledeči odbor: Adolf Grom, predsednik; F. Hočevar, podpredsednik; Fr. Strajnar, blagajnik; A. Košak, tajnik; K. Fischer, S. Handler, F. Kleindienst, odborniki. Računska preglednika: c. kr. oficijal Franc Darovec in c. kr. kancelist Ivan Zupančič.

Dolenjsko pevsko društvo v Novem mestu je imelo dne 6. t. m. svoj redni občni zbor. Predsednik g. Kompare je pozdravil navzoče — bilo jih je žalibog zelo malo — ter obžaloval, da je zanimanje tako majhno. Letos obhaja Dol. pevsko društvo 25 letnico svojega obstanka ter vključ temu, da društvo že toliko časa obstoji, ni nikakor napredovalo, pač pa v zadnjem času nazadovalo. Kdo je temu kriv, se ne da natanko določiti, vsekakor pa je upati, da se bode društvo letos preporodilo. — Društveni tajnik g. Mejak je poročal nato o delavnosti društva splošno ter omenil, da je priredilo društvo dne 8. vel. travna 1908 koncert „Gregorčičev večer“, dne 18. rožnika izlet k Mrvarju na hrib s sodelovanjem drugih društev. Poleg tega je sodelovalo Dol. pevsko društvo pri raznih prireditvah, kakor n. pr. Narodne Čitalnice, Prosvete, družbe sv. Cirila in Metoda. Društveni blagajnik g. Jakše je poročal o denarnem stanju društva ter povzamemo iz njegovega poročila, da je imelo društvo leta 1908 dohodkov K 720.58 in stroškov K 582.79, prebitka torej K 137.79; ako k temu še prištemo prebitek iz leta 1907 v znesku K 126.58 in čisti dohodek iz „Gregorčičevega večera“ v znesku K 133, ima društvo premoženja K 400.17 brez inventarja. V novi odbor so izvoljeni gg.: L. Ropas, predsednik; J. Kozina, podpredsednik; D. Beseljak, tajnik; F. Jakše, blagajnik; J. Germ, arhivar; E. Kastelic in K. Fischer, odborniki; K. Kalčič in S. Mejak, namestnika. Ker obhaja Dol. pevsko društvo letos svojo 25 letnico, je upati, da se bo društvo pomladilo in povzdignilo, za kar nam jamči tudi novoizvoljeni odbor, se vljudno pozivljajo častite dame pevke in gospodje pevci, da podpirajo društvo z rednim zahajanjem k pevskim vjam, one častite dame in gospodje, ki so pevke oz. pevci, da podpirajo društvo gmotno s tem, da postanejo njegovi člani.

Ne v maskare. Občina Podgora župnije Dobrepoljske je sklenila, da se kaznuje vsak gospodar z globo 30 K, ki bi pripustil, da bi se v njegovi hiši napravile pustne šeme. Hvalevreden sklep! Tudi ob ženitovanjih maskare zbijejo preveč neslanih in pohujšljivih burk. Ako se med nje mešajo celo zakonske žene, kaj bodele rekli o njih?!

Nesrečno streljanje. Gradišar Jože, posestnikov sin je 15. t. m. na neki svatbi streljal z možnarjem. Ko je možnar nabil ter zažgal, se mu ni hotel sprožiti, zato ga je potem vzel pod pazduho ter ga hotel domu nesti. Ko je šel tako z možnarjem kakih 10 korakov, se sproži ter mu skoraj roko odtrga. Pripehili so ga precej v bolnico Usmiljenih bratov, kjer so mu še isti dan morali roko amputirati. Sedaj je že upanje, da okreva.

Pasja steklina. V novomeški okolici so ujeli in pobili več sumljivih psov. Pri raztelesovanju se je pokazalo, da so bili nekateri stekli. Baje je bilo od teh psov mnogo ljudij popadenih. Pozor tedaj in vsak sumljiv slučaj naznaniti pristojni oblasti.

Za porotno zasedanje v Novem mestu, ki se prične dne 1. sušca t. l., so izzrebani glavnim porotnikom: Alojzij Pisansky, pos. in trg. v Sv. Križu št. 63; Anton Zavrl, pos. v Svibnem št. 41; Martin Matjašič, pos. in župan v Rosalnicah št. 39; A. Schleimer, trg. v Kočevju št. 84; Anton Dragovan, pos. v Svršaku št. 5; Ivan Perpar, pos. v Krušnem Vrhju št. 1; Anton Rudež, grajščak v Ribnici št. 1; Janez Kuntarič, pos. v Pristavi št. 4; Jakob Rižnar, župan v Radečah št. 67; Matija Škulj, pos. in trg. v Bučki št. 8; Franc Štepec, pos. v Žubini št. 3; Morscher Franc, pos. v Smuki št. 15; Jožef Skubic, pos. in gost. v Črnomlju št. 129; Jan. Smuk, pos. iz Stal št. 3; Franc Vovko, pos. v Brezjah št. 1; Jož. Kodrič, pos. in gost. v Krški vasi št. 30; Miha Šmalcelj, pos. v Zavrateh št. 20; Franc Spendal, mlinar v Dragi št. 53; Franc Zamida, pos. v Poljanah št. 8; Jožef Oswald, trg. v Kočevju št. 80; Anton Arko, pos. in gost. v Ribnici št. 36; Franc Strniša, pos. v Toplicah št. 42; Franc Gramc, usnjar v Radečah št. 88; Jožef Vidmar, pos. v Gabrijelah št. 18; Franc Fink, pos. in tesar v Büchlu pri Poljanah; Alojzij Gač, pos. in trg. v Kostanjevici št. 65; Karol Slajpah, pos. in gost. v Št. Lovrencu št. 2; Jakob Franc, pos. in zid. mojster v Metliki št. 11; Miha Strah, pos. in usnjar v Mirni št. 25; Anton Muha, pos. in trg. v Metliki št. 224, Franc Gerald, pos. in dimnikar v Krškem št. 84; Franc Jarc, pos. v Vel. Lipovcu št. 5; Anton Koračin, pos. in klepar v Mokronogu št. 14; Leopold Perme, pos. v Šmarjeti št. 8; Matija Fink, pos. v Planini št. 18; Marko Burgar, pos. in usnjar v Ribnici št. 120. — Nadomestnim

porotnikom: Jakob Mikolič, pos. in krojač v Novem mestu št. 120; Franc Božič, pos. in trg. v Novem mestu št. 91; Šimen Bergant, trg. v Novem mestu št. 45; Franc Bon, pos. v Vel. Slatenku št. 21; Janez Gačnik, pos. v Boričevem št. 3; Franc Perko, pos. in gost. v Novem mestu št. 256; Jakob Udovč, pos. v Črmošnjicah št. 1; Franc Vertačič, pos. v Zihovem Selu št. 1; Jurij Picek, trg. v Novem mestu št. 69.

Ljubezen in maščevanje je naslov novi igri, ki jo je spisal mladi, nadebudni slovenski pisatelj g. J. Urbanija. Snov je vzeta iz zgodovine turških vojska. Gotovo bo ta igra, ko se natisne, ena najpriljubljenejših, a objednem tudi najpripravnejših za ljudske odre. Nihče naj ne zamudi prilike, da bi si ne ogledal tega novega umotvora v nedeljo popoldne v Šmihelu.

Gospodarske drobtine.

— **Zavarovalnica za živino.** Pri deželnem odboru se je vršila enketa o živinskem zavarovanju, h kateri je bilo povabljenih več strokovnjakov. Gospod komerc. svetnik Povše je pojasnil zakonsko predlogo o kužnih boleznih, ki bi, ako postane zakon, bila v veliko korist živinorejcem, kakor tudi zavarovalnicam, ker bi država prevzela odškodnino za pobito okuženo živino. Poročevalec poslanec Mandelj je potem v podrobnostih razlagal svoj načrt. Po daljšem posvetovanju so se kot najbolj praktična izkazala sledeča načela: Snovanje zavarovalnic po deželi bodi svobodno v obliki zadrug. Dežela ustanovi pa zavarovalnico, ki je vez in središče teh krajevnih zavarovalnic, a jim pusti njihovo lastno upravo. Visokost premij se določa krajevnim razmeram primerno. Zavaruje se živina tudi proti kužnim boleznim. Zavarovalnica za konje bodi ločena od zavarovalnice za govejo živino, preišči se ne zavarujejo. — O tej stvari se bodo še vršili natančnejši dogovori, preden bo sklepal o njej deželni zbor.

— **Kmetijski tečaj na Grmu.** V nedeljo dne 28. feb. priredi vodstvo kmetijske šole na Grmu tečaj s sledečim sporedom. Od 9. do 10. dopoldne: O pridelovanju krme. Setev deteljnih mešanic. Naprava novih travnikov (vodja Rohrman); od 3. do 5. popoldne: Praktičen pouk o reznji trt v šolskem vinogradu v Cerovcih (adjunkt Zdošek). Vabimo gospodarje, da se mnogoštevilno udeležijo tečaja. Popoldne se vrši poduk v Cerovcih pri Smolenivasi. Zato vabimo h temu poduku zlasti vinogradnike iz ondotne okolice, pa tudi vse druge, ki se zanimajo za obdelovanje šolskih vinogradov.

— **Trtni les za krmo.** Ker so pokazale izkušnje v drugih deželah, zlasti na Francoskem, da je zmlet trtni les (lesni zdrob) tečna in redilna hrana za govejo živino, postavilo bo kmetijsko ministrstvo še tekom tega meseca brezplačno 12 strojev za mletje trtnega lesa z vitlovo (gepeljevo) ali vodno gonilno močjo v raznih vinorodnih krajih naše dežele, da se jih vinogradniki proti mali odškodnini za gonilno moč in postrežbo lahko poslužujejo. To bo našim gospodarjem posebno letos prav prišlo, ko jim druge krme itak zelo primanjkuje. Zato pa že sedaj gospodarje opozarjam, da naj pri sedajnem obrezovanju trt odpadlo rezje ne mečejo stran, ampak da naj ga spravijo na senčnat kraj in da ga dobro potlačijo, da ostane sveže in sočno. „Kmetovalec“ z dne 1. marca prinese podrobno razpravo o uporabi trtnega lesa za krmo in objavi imena posestnikov, pri katerih so stroji postavljeni.

C. kr. vinarski nadzornik: B. Skalický.

— **Državna vinska pokušnja na Dunaju** bo letos 15. in 16. aprila. Lansko leto se je udeležila te pokušnje kmetijska šola na Grmu, ki bo tudi letos poslala svoja vina h pokušnji. K tej pokušnji se sprejemajo le vina iz čistih sort. Kdor se hoče udeležiti te pokušnje, naj se zglaš pri vodstvu kmetijske šole na Grmu.

— **Naročila na umetna gnojila.** Kdor želi dobiti umetna gnojila za travnike in vinograde, je zadnji čas, da jih naroči. Kmetijska podružnica novomeška bo sprejemala naročila le še ta mesec. Na poznejša naročila se ne bo moglo več ozirati.

— **Pomanjkanje trt.** Že zadnjič smo obvestili vinogradnike, da bo letos manjkalo trt in da se naj pravočasno pobrigajo za to, da jih dobe. Danes jih vnovič opozorimo, da je skrajni čas skrbeti za trte. Storimo to pa zaradi tega, ko jih mnogi vinogradniki iščejo še le takrat okolu, ko jih je treba saditi in je tudi že prepozno, dobiti jih iz drugih krajev.

— **Naša gnojišča** so v obče slaba. Vendar se vidi že tu in tam, da so se gospodarji poprijeli boljšega ravnanja z gnojem. Vidi se to na tem, da poravnavajo gnoj in da ga tlačijo. Prav tako! Treba je le, da bi jih tudi drugi gospodarji posnemali in

da bi se sploh poprijeli takega ravnanja. Tudi pri gnoju je gledati, da se pridela v vsakem oziru prav dober gnoj, kar je pa le v tem slučaju mogoče, ako ga prav spravljamo in z gnojem pravilno ravnamo.

— **Odbiranje jaje za valjenje.** Sedaj se bliža čas valjenja. Opozorjamo naše gospodinje, da so izbirčne in da jemljejo jajca le od tistih kokoši, ki so pridne za nesenje in sploh dobre za rejo. Le s skrbnim odbiranjem zamoremo povzdigniti nésnost kokoši.

— **Pomladno delo na deteljiščih.** Kakor travnike tako je treba tudi deteljišča obdelavati. Vsako pomlad naj se deteljišče prevleče z brano, da se iztrebi plevel, zemlja sama pa površno zrahlja. Ko bi se nemška detelja pri nas redno obdelala z brano, bi se ne ugnezdila tako hitro trava in detelja bi lahko več let trpela. Poravnati je tudi krtine na deteljiščih, zato se travniška brana tudi na deteljiščih priporoča. Istotako je z deteljišča pobrati vse kamenje.

— **Gipsanje detelje.** Izkušnje so pokazale, da je gips prav dobro gnojilo za deteljo. Po gipsu daje detelja veliko boljše košnje. Zato se gips še zmiraj rado kupuje. Pri sedanjih umetnih gnojilih pa gnojenje z gipsom ni opravičeno, ker nam umetna gnojila več zaležejo kakor gips. V tem oziru nam Tomasova žlindra in kalijeva sol več pomagata. Gips deluje v zemlji tako nekako kakor sol v živalskem telesu. Gips nima potrebnih redilnih snovi kakor Tomasova žlindra in kalijeva sol, ampak deluje s tem, da pomaga razkrajati in raztapljati redilne snovi v zemlji.

— **Vrednost pepela.** Namesto kalijevih umetnih gnojil se rabi tudi pepel za gnojenje travnikov in deteljišč. Pepel ima tudi kalij v sebi in deluje kakor druga kalijeva gnojila. Važno pa je, da ga rabimo v zadostni množini. Zato pa treba, da vemo, koliko kalija ima pepel in koliko ga imata kajnit in kalijeva sol. Pepel iz bukovega lesa ima največ kalija. V 100 kg bukovega pepela, ki je najboljši, je do 15 kg (15%) kalija, toraj nekaj več kakor v kajnit, kjer se ga nahaja poprek 12½ kg. Če rabimo namesto kajnita pepel, potem ga je približno toliko vzeti kakor kajnita. Za 1 ha treba 400 do 600 kg ali ravno toliko pepela. Pripomniti pa je, da ima pepel tudi nekaj fosforove kisline in apna in da je zaradi tega več vreden kakor enaka množina kajnita. Kalijeva sol ima pa v 100 kg 40 kg kalija, zato je treba te soli skoraj trikrat manj kakor kajnita ali pepela.

Ameriški novičar.

Vrli Amerikanci so gotovo naslednji rojaki v Indianapolis: Franc Gazvoda, 753. Haugh St.; Jožef Zore, 749. Haugh St.; Anton Brkovec, 2623 W. Walnut St.; Anton Struna, 702. Holmes Av.; Anton Ule, 726. Holmes Av.; Anton Mrvar 710. Holmes Av.; Franc Klobučar 726. Holmes Av.; Jožef Gačnik 801. Katchem St.; Franc Radež 757. Haugh St. — Na prvi poziv naročili so „Dol. Novice“ in upajo še več naročnikov dobiti, ako ravno imajo v Ameriki dovolj časopisov, in so še zmiraj ravno v Ind. „preslabi časi“. Zatorej: Čast zavednim domoljubom!

Prva slovenska knjigarna v ameriških Združenih državah se je ustanovila v Clevelandu.

„Narodni dom“ v Ameriki. Iz Amerike poročajo, da nameravajo Slovenci v Clevelandu zgraditi „Narodni dom“. Tudi v Collinwoodu zgrade „Narodni dom“.

„Glas Naroda“ ima iz Davis, W. Va. ta-le svarilen dopis: Imamo dnevnik imenom „Glas Naroda“, toda, žalibog, da se rojaki ravno za istega radi dela premalo zanimajo. Če bi rojaki pridno dopisovali v ta dnevnik, gotovo bi bili vsi podučeni, kako je tu, kako je tam in tako bi vedno drug drugemu pomagali do napredka in vsakdanjega kruha. Kajti mislim, da v sedanjih časih ne sije nobenemu prav svetlo zvezda sreče. Tako tudi mi rinemo po deželi, kjer se cedi med in mleko, pa tudi grenke solze, zasledovane od ubogega delavca-tlačana. Pripeljali smo se z veseljem srcem v te šume, kajti obljubljena nam je bila plača na 10 ur 1 dolar 75 in 85 centov, meneč si malo poboljšati svoj žalostni „štatarski“ stan. Toda, ko smo dospeli na kraj sreče, zvedeli smo, da ne bode ta plača, pač pa 1 dolar 59 in 69 centov. Na ta način smo enkrat sedli na limanice. Radi tega svarim rojake, da tudi drugi ne stopijo v nastavljen past, ker vedno še nabirajo za ta kraj delavce s to lažjo. Seveda „sila kola lomi“ in tako smo se tudi mi udali svoji usodi s tolažbo, kolikor hitro bode mogoče jo stran odkuriti.

V Great Falls, Mont. je umrl Slovenec Miha Žalec, doma z Vrha pri Vinici.

V Eveleth-u Min. je plast rude zasula rojaka Alojzija Kozina. V Clevelandu, Oh. je umrla Ljubljanka Marija Perdan. Ondi zapušča več sorodnikov. — Tu je bila imenitna svatba dveh bratov Kovšek, ki sta ugledna trgovca. Poročena sta bila ob enem pri istem oltarju. Svati so bili mnogoštevilni. Lepa slovenska pesem jih je zabavala.

Iz Filadelfije poročajo prav ameriansko novico, da je sodišče obsodilo nekega Baumana na pet let težke ječe, ker se je pod goljufivimi pretvezami poročil s 50 ženskami.

Izseljevanje. Vkljub temu, da slovenski ameriški listi odsvetujejo pot v Ameriko, kjer se kriza ni končala, venderle naši rojaki zapuščajo domovino in gredo na negotovost v daljni svet. Nedavno se je iz novomeške okolice mnogo ljudi podalo v Ameriko. In zopet čitamo, da je okrog 20 Gorenjcev iz kranjske okolice slovo dalo svojemu domu.

Mesto v Ameriko — v ječo. V Ljubljani je na južnem kolodvoru policija aretirala 19 letnega Antona Težak iz Dol. Suhora pri Metliki. Se predno je zadostil vojaški dolžnosti, hotel jo je popihati v Ameriko. A moral je na sodišče in v ječo. Za vožnjo potrebn denar je imel zašit v hlačnem robu. — Istotako je bil v Ljubljani aretiran agent Kambič, ker je s pretvezami dokaj Belokranjcev odpravljaj proti Ameriki. Čudno, da ljudje bolj verjamejo prekanjenim agentom, nego Rafaelovi družbi, ki jih hoče varovati vseh nepravil in prevar.

Smešnice.

(Zadnji čas.) A.: „Kam tako hitro?“ B.: „K bogatemu županu; hočem se njegovo hčer snubiti.“ A.: „Kaj se to tako silno mudi?“ B.: „Ker so že zadnji predpustni dnevi in ker je to županova zadnja hči!“

(Vedna ljubezen.) Žena: „Ti si mi obljubil, da me bodeš ljubil vse življenje in zdaj?“ Mož: „Kedo pa je mislil, da boš tako dolgo živela.“

(Slana klobasa.) Vojak na strelnih vajah vpraša natakario: „Koliko stane klobasa?“ Natakario: „60 vinarjev!“ Vojak začudeno molči. Natakario: „Ali hočete še soli in popra zraven?“ Vojak: „E, hudiman; nočem, saj je klobasa zadosti slana!“

Sejmi na Dolenjskem v mesecu februarju.

V Kandiji pri Novem mestu v četrtek 18. febr. sejm za uprežno in klavno živino ter za prodajo prašičev; vsak četrtek sploh pa tržni dan za prodajo živil in deželnih pridelkov Kupci in prodajalci se uljudno vabijo. — Na Bučki na sv. Matija dan 24. febr. — V Toplicah v četrtek po sv. Matiju. — V Višnjigori v ponedeljek pred pustno nedeljo.

Tržne cene v Novem mestu.

Imenovanje	Hektl. po		Imenovanje	Hektl. po	
	K	h		K	h
Šenica	21	14	Leča	19	52
Rž	18	84	Bob	16	91
Koruza	13	66	Ajda	12	36
Oves	9	08	Proso	13	60
Ječmen	11	71	Soršca	18	84
Krompir (mernik)	1	40	Lan	—	—
Fižol	16	91	Jajca po 6 za 40 vinarjev.		
Grah	19	52			

Tujci v Novem mestu.

Hotel Koklič: Grundner St., Schrantzer E., Hrovat J., dr. Lavrenčič J., Šelovin J., Vistiak J., Fantini L., Zafornik B., dr. Ozrin Fr., Drennig T., David, Luckmann B., Zupančič L., Sterbenc M., Tschurm E. iz Ljubljane; Chierago H., Fischer I., Bogni V., Brenner F. iz Trsta; Blühweis S. iz Gradca; Zure Ivan iz Semiča; Otrin A. iz Slov. Bistrice; Plečar D. iz Zagreba; Langfelder J., Friedman S., Link J., Kohn M., Märische M., Dubsky H., Chat A. iz Dunaja; Spitzer M. iz Požuna; Löwy I. iz Plzna; Treo I. iz Trebnjega; Polak L. iz Maribora; Fux R. iz Metlike; Čermak Maks iz Rudolfskega; Kálnaz E. iz Raaba; Köckert E. iz Reichenburga; Ličan A. iz Il. Bistrice.

Hotel Jacaz: Biauchi G. iz Ljubljane; Močan M. iz Kostanjevice.

Hotel pri Pošti: Hrovat J. iz Ljubljane.

Jakše: Zrimšek F. iz Rudnika.

Podpirajte domača slovenska podjetja!

Franc Lapuh,

dimnikarski mojster za Novo mesto in okolico se najvljudneje priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča opravila. — Po-strežba točna. Cene primerne.

(27-03)

Svoji k svojim!

Vabilo na zabavni večer, katerega priredi

obratniški veselčni odbor v soboto dne 20. februarja v gostilni gospoda Sedlarja „Pri kolarju“ v Kandiji. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 40 vinarjev za osebo; za obitelj 60 vinarjev. Godba domača (Piano orkestrion).

Za dobro postrežbo bode kar najbolj mogoče priskrbljeno. Na ta zabavni večer vljudno vabi vse cenjene gospode mojstre in njih rodbine

(45)

Pripravljalni odbor.

Gostilna, mlin in žaga

je za oddati s aprilom na račun ali pa v najem. Nadalje

Lepa prodajalna

z vso opravo tik župne cerkve

v St. Vidu pri Zatičini

je za oddati v najem. Lahko se dobi zraven tudi stanovanje. Natančneje za oboje se izve pri gosp.

lv. Končina, Gorenjivas pri Zatičini. Dolenjsko.

Brinjevo olje

(260-4)

kupuje v Rudolfovem

lekarnar Jos. Bergmann.

Hiša na prodaj!

S posestvom za šest mernikov posetve in nekaj travnika. Natančneje v Regrči vasi št. 34 župnije Šmihel pri Novem mestu.

(44)

Mestna hranilnica v Novem mestu,

katere delovanje je pod nadzorstvom vis. c. kr. deželne vlade in za katere varnost jamči mestna občina

z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo,

deluje petnajsto leto in ima skoro tri in pol milijonov kron vlog. Za še večjo varnost ima nad 180 000 kron rezerve. To jasno dokazuje veliko zaupanje občinstva do tega zavoda.

Zaradi popolne varnosti vlagajo v njo tudi slavna sodišča sirotinski denar.

Hranilne vloge se obrestujejo po 4⁰/₁₀; ker se pa obresti pripisujejo h kapitalu, je obrestovanje še nekaj višje. Posojila na posestva se dajo proti 5⁰/₁₀ obrestovanju. S 3⁰/₁₀ za pol leta poplača dolžnik v 36 letih ves dolg z obresti vred.

(37-3-2)

Loterijske številke.

TRST, 13. februarja 89 16 68 37 56

Ceno posteljno perje.

1 kg sivega skubljenega perja K 2, polbelega K 2 80, belega K 4, finega K 6. Najboljše skubljenega K 8. sivega perja K 6, belega K 10. prsnega perja K 12. — Od 5 kg nadalje poštne prosto.

Dovršene postelje hovat napolnjene iz zelo gostega, iako trpežnega rdečega, modrega, belega ali rumena naki g-baga. 1 pernica velikost 170x116 cm z 2 blaznima, velikost 8x58. napolnjena z jako lepim mehkim perjem K 6, s polpu m K 20, s puhom K 24 posamezne pernice K 12. 4. 16, blazne K 3, K 3 50, K 4. Proti povzetju razpošilja poštne prosto pri naročilu od K 10 nadalje 1-19-8

Maks Berger v Dešenici št. 226. Češki les.

Za nunga ali oče de ar nazaj — Ceniki zastoj in poštne prosto.

Ivan Polovič, dimnikar v Kostanjevici prodaja

hišo z dvema sobama, kuhinjo, kletjo, hlevom, svinjakom, vrtom in njivo. — Hiša se nahaja na Bredu pri Novem mestu.

Cena se izve pri lastniku ali pa tudi v gostilni gosp. Murna na Drski.

(40-3-2)

Samogovori

se imenuje najnovejša, pravkar izšla knjiga

Otona Zupančiča.

Dobi se v vseh boljših knjigarnah broš. za

3 K, vezana za 4 K. (3-5-4)

Ustanovljeno 1899 **IVAN SVETEC** Ustanovljeno 1899

brivec in vlasuljar

izdeluje vsa vlasuljarska dela, kupuje zmešane in rezane ŽENSKÉ LASE po najvišji ceni. V zalogi ima vse toaletne stvari, posebno svetovno znameniti original Bayrum tekočina proti izpadanju las in prhut, prhut izgine tikom enomesečne uporabe popolnoma po njegovem navodilu. Pravi Amerikan-Petrol tudi preiskuje za rast porladka las posebno pri otrocih (1-24-7)

Neprecenljiv Nusiol, barvilo za lase in brade, prekaša vse dosedanje iznajdbe, čudovit uspeh sedajnosti, neškodljiv, zdravniško preiskán.

Zraven tega priporoč. svoj Brivski Salon, urejen z najnovejšimi komforti, s hitro, čisto, dobro postrežbo ž. lec mnogobrojnega obiska.

Rudolfovo, Glavni trg. (Nasproti mestne hiše.)